

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

15. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-2 (15. Jātakapāḷi-2)

20. Το βιβλίο των εβδομήντα (20. Sattatinipāto)

[Ja 531-532, PTS 5.289-5.331]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

15. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-2

20. Το βιβλίο των εβδομήντα

531. Το τζάτακα του Κούσα (1)

- 1.** «Αυτό το βασίλειό σου με περιουσία και με οχήματα, με ζωτικότητα, εφοδιασμένο με όλες τις ηδονές· αυτή τη βασιλεία σου καθοδήγησε, μητέρα, πηγαίνω εγώ εκεί όπου είναι η αγαπημένη Παμπχαβατί».
- 2.** «Με μη ευθύ νου κουβαλώντας μεγάλο φορτίο, την ημέρα και τη νύχτα και τα μεσάνυχτα· επέστρεψε εσύ γρήγορα στην Κουσαβατί, Κούσα, δεν επιθυμώ εγώ τον άσχημο που διαμένει εδώ».
- 3.** «Δεν θα πάω από εδώ στην Κουσαβατί, Παμπχαβατί, δελεασμένος από την ομορφιά σου· χαίρομαι στην ευχάριστη κατοικία του Μάντα, εγκαταλείποντας το βασίλειο, ευχαριστημένος με τη θέα σου.
- 4.** «Παμπχαβατί, δελεασμένος από την ομορφιά σου, παραπλανημένος περιφέρομαι στη γη· την κατεύθυνση δεν γνωρίζω από πού έχω έρθει, είμαι μεθυσμένος από σένα, με μάτια σαν ελαφίνας.
- 5.** «Εσύ με το χρυσοκέντητο ένδυμα, με τη χρυσή ζώνη· Συσσόνι, οι ηδονές σου, δεν ενδιαφέρομαι για βασιλεία».
- 6.** «Καταστροφή γι' αυτόν, αγαπητέ, υπάρχει, όποιος ποθεί αυτόν που δεν επιθυμεί· αυτόν που δεν θέλει, βασιλιά, επιθυμείς, αυτόν που δεν είναι αγαπητός θέλεις να αγαπήσεις».
- 7.** «Χωρίς επιθυμία ή με επιθυμία, όποιος άνθρωπος αποκτά τον αγαπημένο· Το κέρδος εδώ επαινούμε, η απώλεια εκεί είναι κακή».
- 8.** «Πέτρα με πυρήνα σκάβεις, με ξύλο από κανικάρα· Άνεμο με δίχτυ εμποδίζεις, εσύ που ποθείς αυτόν που δεν ποθεί».
- 9.** «Πέτρα σίγουρα στην καρδιά σου, έχει τοποθετηθεί, εσύ με τα απαλά χαρακτηριστικά· εγώ που άνεση δεν βρίσκω από σένα, έχοντας έρθει από μακρινή χώρα.
- 10.** «Όταν εμένα συνοφρυωμένη, η πριγκίπισσα με κοιτάζει· μάγειρας τότε γίνομαι, στο παλάτι του βασιλιά των Μάντα.

- 11.** «Όταν χαμογελώντας εμένα, η πριγκίπισσα με κοιτάζει·
μάγειρας τότε γίνομαι, βασιλιάς γίνομαι τότε Κούσα».
- 12.** «Αν πράγματι τα λόγια των μάντεων είναι αληθινά·
ποτέ εσύ δεν θα γινόσουν σύζυγός μου, ας με κόψουν σε επτά κομμάτια».
- 13.** «Αν πράγματι τα λόγια είναι αληθινά, των άλλων ή τα δικά μου·
δεν υπάρχει για σένα άλλος σύζυγος, από τον Σιχασσάρα της Κουσά».
- 14.** «Χρυσό κόσμημα για τον λαιμό σου θα φτιάξω, αφού φτάσω, καμπούρα, στην
Κουσαβατί·
αν εμένα η με μηρούς σαν προβοσκίδα ελέφαντα, κοιτάξει η Παμπχαβατί.
- 15.** «Χρυσό κόσμημα για τον λαιμό σου θα φτιάξω, αφού φτάσω, καμπούρα, στην
Κουσαβατί·
αν εμένα η με μηρούς σαν προβοσκίδα ελέφαντα, μιλήσει η Παμπχαβατί.
- 16.** «Χρυσό κόσμημα για τον λαιμό σου θα φτιάξω, αφού φτάσω, καμπούρα, στην
Κουσαβατί·
αν εμένα η με μηρούς σαν προβοσκίδα ελέφαντα, χαμογελάσει η Παμπχαβατί.
- 17.** «Χρυσό κόσμημα για τον λαιμό σου θα φτιάξω, αφού φτάσω, καμπούρα, στην
Κουσαβατί·
αν εμένα η με μηρούς σαν προβοσκίδα ελέφαντα, γελάσει δυνατά η
Παμπχαβατί.
- 18.** «Χρυσό κόσμημα για τον λαιμό σου θα φτιάξω, αφού φτάσω, καμπούρα, στην
Κουσαβατί·
αν εμένα η με μηρούς σαν προβοσκίδα ελέφαντα, με τις παλάμες αγγίζει».
- 19.** «Διότι αυτή η πριγκίπισσα σίγουρα δεν βρίσκει ούτε λίγη άνεση στα χόρτα·
σε μάγειρα, μισθωτό, υπηρέτη, που δεν χρειάζεται μισθό».
- 20.** «Διότι αυτή η καμπούρα σίγουρα δεν λαμβάνει κόψιμο της γλώσσας·
με καλά ακονισμένο μαχαίρι, λέγοντας έτσι προσβλητικά λόγια».
- 21.** «Μην τον μετράς με τη μορφή, με το ανάστημα λάμπει η Παμππαβάτι·
θεωρώντας τον μεγάλης φήμης, κάνε τον αγαπητό στην όμορφη.
- 22.** «Μην τον μετράς με τη μορφή, με το ανάστημα λάμπει η Παμππαβάτι·
θεωρώντας τον μεγάλου πλούτου, κάνε τον αγαπητό στην όμορφη.
- 23.** «Μην τον μετράς με τη μορφή, με το ανάστημα λάμπει η Παμππαβάτι·
θεωρώντας τον μεγάλης δύναμης, κάνε τον αγαπητό στην όμορφη.
- 24.** «Μην τον μετράς με τη μορφή, με το ανάστημα λάμπει η Παμππαβάτι·
θεωρώντας τον μεγάλου βασιλείου, κάνε τον αγαπητό στην όμορφη.
- 25.** «Μην τον μετράς με τη μορφή, με το ανάστημα λάμπει η Παμππαβάτι·
θεωρώντας τον μέγα βασιλιά, κάνε τον αγαπητό στην όμορφη.

- 26.** «Μην τον μετράς με τη μορφή, με το ανάστημα λάμπει η Παμπαβάτι·
θεωρώντας τον με φωνή λιονταριού, κάνε τον αγαπητό στην όμορφη.
- 27.** «Μην τον μετράς με τη μορφή, με το ανάστημα λάμπει η Παμπαβάτι·
θεωρώντας τον γλυκύφωνο, κάνε τον αγαπητό στην όμορφη.
- 28.** «Μην τον μετράς με τη μορφή, με το ανάστημα λάμπει η Παμπαβάτι·
θεωρώντας τον με φωνή σαν σταγόνα, κάνε τον αγαπητό στην όμορφη.
- 29.** «Μην τον μετράς με τη μορφή, με το ανάστημα λάμπει η Παμπαβάτι·
θεωρώντας τον γλυκύφωνο, κάνε τον αγαπητό στην όμορφη.
- 30.** «Μην τον μετράς με τη μορφή, με το ανάστημα λάμπει η Παμπαβάτι·
θεωρώντας τον μελίφωνο, κάνε τον αγαπητό στην όμορφη.
- 31.** «Μην τον μετράς με τη μορφή, με το ανάστημα λάμπει η Παμπαβάτι·
θεωρώντας τον κάτοχο εκατό τεχνών, κάνε τον αγαπητό στην όμορφη.
- 32.** «Μην τον μετράς με τη μορφή, με το ανάστημα λάμπει η Παμπαβάτι·
θεωρώντας τον της πολεμικής κάστας, κάνε τον αγαπητό στην όμορφη.
- 33.** «Μην τον μετράς με τη μορφή, με το ανάστημα λάμπει η Παμπαβάτι·
θεωρώντας τον βασιλιά Κούσα, κάνε τον αγαπητό στην όμορφη».
- 34.** «Αυτοί οι ελέφαντες υπερήφανοι, όλοι στέκονται θωρακισμένοι·
πριν καταπατήσουν το τείχος, φέρτε σε αυτήν τη δύναμη».
- 35.** «Αφού την κάνω σε επτά κομμάτια, εγώ αυτήν την Παμπαβάτι·
θα δείξω στους πολεμιστές, που ήρθαν εδώ για να με σκοτώσουν».
- 36.** «Σηκώθηκε η πριγκίπισσα, η σκουρόχρωμη ντυμένη με μετάξι·
με μάτια γεμάτα δάκρυα, συνοδευόμενη από ομάδα υπηρετριών».
- 37.** «Αυτό λοιπόν το πρόσωπο περιποιημένο με κρέμες, κοιταγμένο σε καθρέφτη
με ελεφαντοστέινη λαβή·
όμορφο, με ωραία μάτια, χωρίς σκόνη, χωρίς κηλίδα, πεταμένο στο δάσος θα
βρίσκεται από τους πολεμιστές.
- 38.** «Αυτά σίγουρα τα μαύρα μου με σγουρές άκρες, τα μαλλιά απαλά αλειμμένα
με σανδαλόξυλο·
στη μέση του γεμάτου νεκροταφείου, με τα πόδια οι γύπες θα τα σέρνουν.
- 39.** «Αυτά σίγουρα τα δικά μου με κόκκινα νύχια, με όμορφες τρίχες, τα χέρια
απαλά αλειμμένα με ουσιώδες σανταλόξυλο·
κομμένα στο δάσος πεταμένα από τους πολεμιστές, αφού τα αρπάξει το
κοράκι πηγαίνει όπου θέλει.
- 40.** «Αυτά σίγουρα που μοιάζουν με καρπούς φοίνικα κρεμαστά, αλειμμένα με
σανδαλόξυλο από Κάσι·

Στα στήθη μου θα κρεμαστεί το τσακάλι, όπως της μητέρας ο γιος ο νεαρός το τέκνο της.

- 41.** «Αυτή λοιπόν η μέση η πλατιά η καλοσχηματισμένη, στολισμένη με χρυσές ζώνες·
κομμένη στο δάσος από τους πολεμιστές πεταμένη, αγέλες τσακαλιών θα τη σέρνουν.
- 42.** «Σκυλιά και κοράκια και τσακάλια, και όσα άλλα υπάρχουν με κυνόδοντες·
αγέραστα σίγουρα θα γίνουν, αφού φάνε την Παμπαβατί.
- 43.** «Αν τα κρέατα πήραν, οι πολεμιστές που πηγαίνουν μακριά·
τα οστά, μητέρα, αφού ζητήσεις, κάψε τα στο παράδρομο.
- 44.** «Αφού φτιάξεις κήπους, μητέρα, φύτεψε εδώ δέντρα κανικάρα·
Όταν αυτά ανθίσουν, μετά το πέρασμα του χιονιού του χειμώνα·
Να θυμηθείτε εμένα, μητέρα, τέτοιο χρώμα είχε η Παμπχαβατί».
- 45.** «Η μητέρα της σηκώθηκε, η πολεμίστρια με θεϊκή ομορφιά·
Βλέποντας το σπαθί και το σφαγείο, στο παλάτι του βασιλιά των Μάντα».
- 46.** «Με αυτό το ξίφος σίγουρα, την καλοφτιαγμένη με λεπτή μέση·
κόρη του Μάντα σκοτώνοντας, στους πολεμιστές θα δείξεις».
- 47.** «Δεν έκανες τα λόγια μου, κοριτσάκι που επιθυμούσα το καλό σου·
σήμερα καλυμμένη με αίμα, πηγαίνεις στην κατοικία του Γιάμα.
- 48.** «Έτσι διαπράττει ο άνθρωπος, και σε χειρότερα καταλήγει·
Αυτός που πράγματι τα λόγια αυτών που επιθυμούν την ευημερία, δεν ακολουθεί, αυτών που βλέπουν το όφελος.
- 49.** «Και αν σήμερα κρατήσεις, το παιδί με την όμορφη εμφάνιση·
τον γεννημένο από τον Κούσα πολεμιστή, με χρυσή ζώνη με πετράδια·
τιμημένο από τις συγγενικές κοινότητες, δεν θα πας στην κατοικία του Γιάμα.
- 50.** «Όπου το τύμπανο ηχεί, και ο ελέφαντας βρυχάται·
στην οικογένεια των πολεμιστών, ευγενική, τι πιο ευτυχισμένο από αυτό;
- 51.** «Και το άλογο χλιμιντρίζει στην πόρτα, ο νέος τραγουδά·
στην οικογένεια των πολεμιστών, ευγενική, τι πιο ευτυχισμένο από αυτό;
- 52.** «Με παγώνια και γερανούς να κελαηδούν, με κούκους να κουκουρίζουν·
στην οικογένεια των πολεμιστών, ευγενική, τι πιο ευτυχισμένο από αυτό;»
- 53.** «Πού άραγε είναι αυτός ο συντριπτής των εχθρών, ο καταστροφέας των ξένων βασιλείων·
ο Κούσα με την εξάριετη σοφία, που θα μας απελευθέρωνε από τη δυστυχία;»
- 54.** «Ακριβώς εδώ είναι αυτός ο συντριπτής των εχθρών, ο καταστροφέας των ξένων βασιλείων·

ο Κούσα με την εξάριετη σοφία, που θα τους σκοτώσει όλους».

- 55.** «Παράφρων άραγε μιλάς, τυφλή ανόητη φλυαρείς·
αν ο Κούσα είχε έρθει, γιατί να μην τον γνωρίζουμε εμείς;»
- 56.** «Αυτός ο μάγειρας άνθρωπος, μέσα στο διαμέρισμα των κοριτσιών·
Αφού έδεσε σφιχτά τη ζώνη του, πλένει τη στάμνα σκυμμένος».
- 57.** «Καλαθοπλέκτρια είσαι εσύ, τσαντάλα, ή μήπως ντροπιάζεις την οικογένεια·
πώς γεννημένη σε βασιλική οικογένεια, θα έκανες δούλο τον εραστή;»
- 58.** «Δεν είμαι καλαθοπλέκτρια ούτε τσαντάλα, ούτε ντροπιάζω την οικογένεια·
απόγονος του Οκκάκα, σεβάσμιε, εσύ άραγε δούλο τον θεωρείς;»
- 59.** «Αυτός που είκοσι χιλιάδες βραχμάνους, πάντα τρέφει·
απόγονος του Οκκάκα, σεβάσμιε, εσύ άραγε δούλο τον θεωρείς;»
- 60.** «Αυτός που είκοσι χιλιάδες ελέφαντες, πάντα ζεύουν·
απόγονος του Οκκάκα, σεβάσμιε, εσύ άραγε δούλο τον θεωρείς;»
- 61.** «Αυτός που είκοσι χιλιάδες άλογα, πάντα ζεύουν·
απόγονος του Οκκάκα, σεβάσμιε, εσύ άραγε δούλο τον θεωρείς;»
- 62.** «Αυτός που είκοσι χιλιάδες άρματα, πάντα ζεύουν·
απόγονος του Οκκάκα, σεβάσμιε, εσύ άραγε δούλο τον θεωρείς;»
- («Αυτός που είκοσι χιλιάδες ταύρους, πάντα ζεύουν·
απόγονος του Οκκάκα, σεβάσμιε, εσύ άραγε δούλο τον θεωρείς;»)
- 63.** «Αυτόν που χίλιες αγελάδες, πάντα αρμέγουν είκοσι·
απόγονος του Οκκάκα, σεβάσμιε, εσύ άραγε δούλο τον θεωρείς;»
- 64.** «Πράγματι ανάρμοστη πράξη σου, ανόητη, που τον πολεμιστή με μεγάλη
δύναμη·
τον ελέφαντα με μορφή βατράχου, δεν του φανέρωσες ότι ήρθε εδώ».
- 65.** «Το παράπτωμα, μεγάλε βασιλιά, εσύ συγχώρεσέ μας, τ αύρε των
αρματηλατών·
Που εσένα με άγνωστη εμφάνιση, δεν αναγνωρίσαμε ότι ήρθες εδώ».
- 66.** «Για κάποιον σαν εμένα αυτό δεν είναι πρόπον, εγώ που ήμουν μάγειρας·
εσύ ο ίδιος να είσαι ευχαριστημένος μαζί μου, δεν υπάρχει σε σένα, θεέ,
ανάρμοστη πράξη».
- 67.** «Πήγαινε ανόητη, ζήτησε συγχώρεση από τον βασιλιά Κούσα με μεγάλη
δύναμη·
αφού ζητήσεις συγχώρεση από τον βασιλιά Κούσα, αυτός θα σου δώσει τη
ζωή».
- 68.** «Αφού άκουσε τα λόγια του πατέρα της, η Παμπχαβατί με θεϊκή εμφάνιση·
έπιασε με το κεφάλι της τα πόδια του βασιλιά Κούσα με μεγάλη δύναμη».

- 69.** «Οι νύχτες που πέρασαν, αυτές οι νύχτες, θεέ, χωρίς εσένα·
προσκυνώ με το κεφάλι μου τα πόδια σου, μην οργίζεσαι σε μένα, τ αύρε των
αρματηλατών.
- 70.** «Όλα σου τα δηλώνω, μεγάλε βασιλιά άκουσέ με·
ούτε όμως κάτι μη αγαπητό σε σένα, θα κάνω εγώ ξανά.
- 71.** «Αν έτσι σε μένα που ικετεύω, τα λόγια μου δεν θα εκτελέσεις·
τώρα εμένα ο πατέρας αφού σκοτώσει, θα με δείξει στους πολεμιστές».
- 72.** «Έτσι σε σένα που ικετεύεις, γιατί να μην εκτελέσω τα λόγια σου;
Δεν είμαι θυμωμένος μαζί σου, όμορφη, μη φοβάσαι, λάμπεις.
- 73.** «Όλα σου τα δηλώνω, βασιλοπούλα άκουσέ με·
ούτε όμως κάτι μη αγαπητό σε σένα, θα κάνω εγώ ξανά.
- 74.** «Για τις ηδονές σου, Συσσόνι, είμαι ικανός να υπομείνω οδύνη·
αφού σκοτώσω πολλούς από τη βασιλική οικογένεια των Μάντα, είμαι ικανός
να σε πάρω».
- 75.** «Ας ζέψουν στα άρματα τα άλογα, με ποικίλα στολίδια, καλά εκπαιδευμένα·
Τότε θα δείτε την ορμή μου, καθώς συντρίβω τους εχθρούς».
- 76.** «Και αυτόν εκεί τον κοίταξαν, στο παλάτι του βασιλιά των Μάντα·
τεντωνόμενον σαν λιοντάρι, χτυπώντας τα διπλωμένα μπράτσα του.
- 77.** Αφού ανέβηκε στον αυχένα του ελέφαντα, αφού ανέβασε την Παμπαβατί·
αφού κατέβηκε στη μάχη, βρύχηθηκε το βρύχημα του λιονταριού ο Κούσα.
- 78.** Αφού άκουσαν αυτόν να βρυχάται, όπως τα άλλα ζώα το λιοντάρι·
οι πολεμιστές τράπηκαν σε φυγή, τρομαγμένοι από τον ήχο του Κούσα.
- 79.** «Ελεφαντοδασμαστές, στρατιωτικοί διοικητές, αρματηλάτες, πεζοί
πολεμιστές·
κατακρεουργούν ο ένας τον άλλον, τρομαγμένοι από τον ήχο του Κούσα.
- 80.** «Σε αυτή την κορύφωση της μάχης, βλέποντας με χαρούμενο νου·
στον βασιλιά Κούσα ο άρχοντας των θεών, έδωσε τον πολύτιμο λίθο
Βεροτσάνα.
- 81.** «Αυτός αφού νίκησε εκείνη τη μάχη, αφού έλαβε τον πολύτιμο λίθο
Βεροτσάνα·
ο βασιλιάς καθισμένος στην πλάτη ελέφαντα, εισήλθε στην πόλη.
- 82.** «Αφού συνέλαβε ζωντανούς, αφού έδεσε επτά πολεμιστές·
τους παρέδωσε στον πεθερό του, "αυτοί είναι οι εχθροί σου, βασιλιά"».
- 83.** «Όλοι αυτοί υπό τον έλεγχο σου ήρθαν, οι εχθροί σου καταστράφηκαν·
κάνε την επιθυμία σου με αυτούς, απελευθέρωσέ τους ή σκότωσέ τους».
- 84.** «Δικά σου είναι αυτά τα όντα, διότι δεν είναι δικά μου όντα·

εσύ μόνο είσαι ο κύριός μας, μεγάλη βασιλιά, απελευθέρωσέ τους ή σκότωσέ τους».

- 85.** «Αυτές οι επτά κόρες σου, όμορφες σαν θεϊκές κόρες·
Δώσε σε καθέναν από αυτούς μία, ας γίνουν γαμπροί σου.»
- 86.** «Και δικός μας και δικός τους, εσύ είσαι ο κύριος όλων μας·
εσύ μόνο, μεγάλη βασιλιά, δώσε τους ό,τι ποθείς».
- 87.** «Στον καθέναν από μία, έδωσε ο λεοντόφωνος Κούσα·
στους πολεμιστές τότε σε αυτούς, του βασιλιά Μάντα τις κόρες.
- 88.** Ικανοποιημένοι με εκείνο το κέρδος, χαρούμενοι στη λεοντόφωνη Κούσα·
Κατευθύνθηκαν στα δικά τους βασίλεια, οι επτά πολεμιστές αμέσως.
- 89.** «Αφού πήρε την Παμπαβατί, και τον όμορφο πολύτιμο λίθο Βεροτσάνα·
στην Κουσαβατί ο βασιλιάς Κούσα, πήγε ο μεγαλοδύναμος.
- 90.** «Αυτοί οι δύο, ταξιδεύοντας σε ένα άρμα, εισερχόμενοι στην Κουσαβατί·
όμοιοι στην ομορφιά και τη μορφή, δεν υπερέλαμπε ο ένας τον άλλον.
- 91.** «Η μητέρα συναντήθηκε με τον γιο, και οι δύο σύζυγοι·
ενωμένοι ήταν τότε, κατοικούσαν σε ευημερούσα γη».

Το τζάτακα του Κούσα, πρώτο.

532. Το τζάτακα του Σονανάντα (2)

- 92.** «Είσαι θεότητα ή γκαντχάμπα, ή ο Σάκκα, ο πρώτος δωρητής;
Όντας άνθρωπος με υπερφυσική δύναμη, πώς να σε γνωρίσουμε εμείς;»
- 93.** «Ούτε θεός ούτε γκαντχάμπα, ούτε ο Σάκκα, ο πρώτος δωρητής·
όντας άνθρωπος με υπερφυσική δύναμη, έτσι να γνωρίζεις, Μπαράντα».
- 94.** «Ποια είναι αυτή η φύση του αξιότιμου, η όχι μικρή υπηρεσία;
Ενώ ο ουρανός έβρεχε, ο αξιότιμος έκανε να μη βρέχει.
- 95.** «Έπειτα στον φρικτό άνεμο και ήλιο, ο αξιότιμος έκανε δροσερή σκιά·
Έπειτα ανάμεσα στους εχθρούς, ο αξιότιμος έκανε ουσιαστική στέγη.
- 96.** «Έπειτα τα βασίλεια εύφορα, τους κατοίκους τους ο αξιότιμος έκανε
υποτελείς·
Έπειτα εκατό πολεμιστές, ακολούθους ο αξιότιμος έκανε.
- 97.** «Ευχαριστημένοι θα είμαστε εμείς από τον αξιότιμο, πες αυτό το θησαυρό
που επιθυμείς·
οχήματα ελεφάντων, άρμα με άλογα, και γυναίκες στολισμένες·
κατοικίες ευχάριστες, εμείς στον αξιότιμο δίνουμε.
- 98.** «Είτε τους Βάνγκα ή τη Μάγκαντα, εμείς στον αξιότιμο δίνουμε·
Είτε την Ασσάκα ή την Αβαντί, ευτυχισμένοι δίνουμε σε σένα εμείς.

- 99.** «Ακόμα και το μισό της βασιλείας, εμείς στον αξιότιμο δίνουμε· αν έχεις ανάγκη από βασιλεία, καθοδήγησε ό,τι ποθείς».
- 100.** «Δεν έχω ανάγκη από βασιλεία, από πόλη ή από πλούτη· ακόμη και από χώρα, ανάγκη δεν υπάρχει για μένα.
- 101.** «Στου αξιότιμου το βασίλειο, στο δάσος υπάρχει ερημητήριο· Ο πατέρας μου και η μητέρα μου, και οι δύο κατοικούν στο ερημητήριο.
- 102.** «Σε αυτούς τους προηγούμενους δασκάλους, δεν μπορώ να κάνω αξιέπαινη πράξη· αφού κάνουμε τον αξιότιμο μεσολαβητή, ας ζητήσουμε από τον Σόνα αυτοσυγκράτηση».
- 103.** «Θα κάνω αυτά τα λόγια σου, αυτά που μου λες, βραχμάνε· και αυτό πες μας, πόσοι να είναι οι ζητιάνοι».
- 104.** «Πάνω από εκατό κάτοικοι της υπαίθρου, και βραχμάνοι μεγάλων οίκων· Και όλοι αυτοί οι πολεμιστές, ευγενούς καταγωγής και ένδοξοι· Και ο βασιλιάς Μανότζα, θα είναι αρκετοί οι ζητιάνοι».
- 105.** «Ας ζέψουν τους ελέφαντες και τα άλογα, αφού ετοιμάσεις το άρμα, αμαξηλάτη· πάρτε τα φορτία, υψώστε τις σημαίες στους ιστούς· θα πάω σε εκείνο το ερημητήριο, όπου κατοικεί ο Κοσίγια».
- 106.** Και τότε ο βασιλιάς κατευθύνθηκε, με τον στρατό τεσσάρων σωμάτων· πήγε στο ευχάριστο ερημητήριο, όπου κατοικεί ο Κοσίγια».
- 107.** «Ποιανού είναι το ραβδί από καδάμπα, τέσσερα δάκτυλα στον αέρα· Χωρίς να αγγίζει τον ώμο έρχεται, αυτού που πηγαίνει να φέρει νερό;»
- 108.** «Εγώ ο Σόνα, μεγάλε βασιλιά, ασκητής με ενάρετη συμπεριφορά· Συντηρώ τη μητέρα και τον πατέρα, νύχτα και μέρα χωρίς λήθαργο.
- 109.** «Στο δάσος καρπούς και ρίζες, αφού έφερα, κυρίαρχε των κατευθύνσεων· συντηρώ τη μητέρα και τον πατέρα, αναθυμούμενος τι έγινε πριν».
- 110.** «Θέλουμε να πάμε στο ερημητήριο, όπου κατοικεί ο Κοσίγια· τον δρόμο, Σόνα, πες μας, με τον οποίο να πάμε στο ερημητήριο».
- 111.** «Αυτό είναι το μονοπάτι, βασιλιά, από όπου εκείνο που μοιάζει με σύννεφο· σκεπασμένο με κοβιλάρες, εκεί κατοικεί ο Κοσίγια».
- 112.** Αφού είπε αυτά έφυγε, διασχίζοντας ο μεγάλος σοφός· στον αέρα, στον ουρανό, αφού καθοδήγησε τους πολεμιστές.
- 113.** «Αφού καθάρισε το ερημητήριο, ετοίμασε κάθισμα· αφού μπήκε στην καλύβα από φύλλα, ξύπνησε τον πατέρα.
- 114.** «Αυτοί οι βασιλιάδες έρχονται, ευγενούς καταγωγής και ένδοξοι·

Βγαίνοντας από το ερημητήριο, κάθισε εσύ, μεγάλη σοφέ.

- 115.** Αφού άκουσε αυτά τα λόγια του, διασχίζοντας ο μεγάλος σοφός·
βγαίνοντας από το ερημητήριο, κάθισε στην πόρτα».
- 116.** «Και αφού τον είδε να έρχεται, λάμποντας σαν με φωτιά·
περιτριγυρισμένο από πλήθος ευγενών, ο Κοσίγια είπε αυτό.
- 117.** «Ποιανού τα τύμπανα και τα μουντίνγκα, τα κόχυλια, τα μικρά τύμπανα και οι
ντιντιμά·
μπροστά προχωρούν, διασκεδάζοντας τον ταύρο μεταξύ των αρματηλατών;
- 118.** «Ποιανού είναι αυτός με το χρυσό διάδημα, το πλατύ, με χρώμα αστραπής·
Νεαρός με φαρέτρα δεμένη, ποιος έρχεται ακτινοβολώντας με
μεγαλοπρέπεια;
- 119.** Σαν να βγήκε από στόμιο φούρνου, όμοιο με αναμμένα κάρβουνα ακακίας·
Και το πρόσωπο λαμπερό φέγγει, ποιος έρχεται ακτινοβολώντας με
μεγαλοπρέπεια;
- 120.** «Ποιανού είναι υψωμένη η ομπρέλα, με ακτίνες, ευχάριστη·
που σκεπάζει τις ακτίνες του ήλιου, ποιος έρχεται ακτινοβολώντας με
μεγαλοπρέπεια;
- 121.** Ποιανού το σώμα περιβάλλοντας, με την έξοχη βεντάλια από τρίχες ουράς·
Περιφέρονται του εξαίρετα αξιέπαινου, με τον ώμο του ελέφαντα μακρύ.
- 122.** «Ποιανού οι λευκές ομπρέλες, και τα ευγενή άλογα θωρακισμένα·
Ολόγυρα περιστοιχίζουν, ποιος έρχεται ακτινοβολώντας με μεγαλοπρέπεια;
- 123.** «Ποιανού εκατό πολεμιστές, ακόλουθοι ένδοξοι·
Περιτριγυρίζουν από παντού, ποιος έρχεται ακτινοβολώντας με
μεγαλοπρέπεια;
- 124.** «Ελέφαντες, άλογα, άρματα, πεζοί, και στρατός τεσσάρων σωμάτων·
Περιτριγυρίζουν από παντού, ποιος έρχεται ακτινοβολώντας με
μεγαλοπρέπεια;
- 125.** «Τίνος είναι αυτός ο μεγάλος στρατός, που ακολουθεί από πίσω·
ακλόνητος, απεριόριστος, σαν τα κύματα του ωκεανού;»
- 126.** «Ο βασιλιάς των βασιλιάδων Μανότζα, όπως ο Ίντρα, ο άρχοντας των
νικητών·
έρχεται στο ερημητήριο του Νάντα για συγχώρεση, στο ερημητήριο των
ασκούμενων στην άγια ζωή.
- 127.** «Αυτός ο μεγάλος στρατός του, ακολουθεί από πίσω·
ακλόνητος, απεριόριστος, σαν τα κύματα του ωκεανού;»
- 128.** «Αλειμμένοι με σανδαλόξυλο, φορώντας τα άριστα ρούχα από το Κάσι·

Όλοι με ενωμένες παλάμες, πλησίασαν τους σοφούς».

- 129.** «Μήπως είσαι καλά, αξιότιμε, μήπως είσαι χωρίς αρρώστια·
Μήπως συντηρείσαι με ζητιανιά, μήπως οι ρίζες και οι καρποί είναι άφθονοι;
- 130.** «Μήπως αλογόμυγες και κουνούπια, και λίγα μόνο ερπετά·
στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία, μήπως βλάβη δεν υπάρχει;»
- 131.** «Είμαστε καλά, βασιλιά, και επίσης, βασιλιά, χωρίς αρρώστια·
και επίσης με ζητιανιά συντηρούμαστε, και επίσης οι ρίζες και οι καρποί είναι άφθονοι.
- 132.** «Και επίσης αλογόμυγες και κουνούπια, και λίγα μόνο ερπετά·
στο δάσος γεμάτο άγρια θηρία, βλάβη δεν υπάρχει για μένα.
- 133.** «Πολλές ομάδες ετών, στο ερημητήριο εγκεκριμένο εδώ·
δεν γνωρίζω άμεσα να έχει εγερθεί, ασθένεια δυσάρεστη.
- 134.** «Καλώς ήρθες, μεγάλε βασιλιά, και επίσης δεν ήρθες από μακριά·
είσαι κύριος που έφτασες, ό,τι υπάρχει εδώ φανέρωσε.»
- 135.** Τιντούκα, πιγιάλα, μαντούκα, κασουμάρα·
μικροί καρπούς, φάε, βασιλιά, το καλύτερο από τα καλύτερα.
- 136.** «Και αυτό το πόσιμο νερό είναι δροσερό, φερμένο από τη σπηλιά του βουνού·
από αυτό πιες, μεγάλε βασιλιά, αν εσύ το επιθυμείς».
- 137.** «Αυτό που δόθηκε έγινε δεκτό, σε όλους τιμή αποδόθηκε·
ακούστε και του Νάντα, αυτός θα μιλήσει.
- 138.** «Από την ακολουθία του Νάντα, ήρθαμε κοντά στον αξιότιμο·
ας ακούσει ο αξιότιμος τα λόγια, και της συνέλευσης του Νάντα».
- 139.** «Πάνω από εκατό κάτοικοι της υπαίθρου, και βραχμάνοι μεγάλων οίκων·
Και όλοι αυτοί οι πολεμιστές, ευγενούς καταγωγής και ένδοξοι·
Και ο βασιλιάς Μανότζα, ας αποδεχτούν τα λόγια μου.
- 140.** «Και όσοι είναι ειρηνικοί, δαίμονες εδώ σε αυτό το βουνό·
στο δάσος τα όντα που υπάρχουν και θα υπάρξουν, ας ακούσουν τον λόγο μου.
- 141.** «Αφού έκανα τιμή στα όντα, θα μιλήσω για τον σοφό με καλή συμπεριφορά·
Αυτός εγώ είμαι το δεξί σου χέρι, εγκεκριμένος από σένα, Κοσίγια.
- 142.** «Τον πατέρα μου και τη μητέρα μου, εμένα που επιθυμώ να τους συντηρώ ενώ
είμαι μνήμων·
ήρωα, αυτή η θέση είναι αξιέπαινη, μη με εμποδίζεις, Κοσίγια.
- 143.** «Διότι αυτό είναι επαινετό από τους αγαθούς, αυτό σε μένα παραχώρησε·
με εργατικότητα και εξυπηρέτηση, για πολύ καιρό από σένα έγινε·
αξιέπαινες πράξεις απέναντι στη μητέρα και τον πατέρα, γίνε αυτός που μου
δίνει τον κόσμο.

- 144.** «Έτσι ακριβώς υπάρχουν άνθρωποι, που γνωρίζουν το εδάφιο της Διδασκαλίας στη Διδασκαλία·
η οδός προς τον ευδαιμονικό κόσμο, όπως γνωρίζεις εσύ, σοφέ.
- 145.** «Με εργατικότητα και εξυπηρέτηση, φέρνοντας ευτυχία στη μητέρα και τον πατέρα·
αυτήν εμένα από την αξιέπαινη πράξη αποτρέπει, ο άνθρωπος που εμποδίζει την ευγενή οδό».
- 146.** «Ας ακούσουν οι αξιότιμοι τον λόγο μου, οι ακόλουθοι του βασιλείου του αδελφού μου·
την οικογενειακή παράδοση, μεγάλε βασιλιά, την αρχαία εγκαταλείποντας·
ο άδικος προς τους πρεσβύτερους, στην κόλαση επαναγεννιέται.
- 147.** «Και όσοι είναι επιδέξιοι στην αρχή, την αρχαία, κυρίαρχε των κατευθύνσεων·
και τέλειοι στην ορθή συμπεριφορά, αυτοί δεν πηγαίνουν στον κακότυχο κόσμο.
- 148.** «Μητέρα και πατέρας και αδελφός, αδελφή και συγγενείς και φίλοι·
όλοι αυτοί είναι φορτία του πρωτότοκου, έτσι να γνωρίζεις, Μπαράντα.
- 149.** «Αφού ανέλαβα το βαρύ φορτίο, σαν ναυτικός τολμώ·
και τη Διδασκαλία δεν αμελώ, και πρωτότοκος είμαι, ταύρε των αρματηλατών».
- 150.** «Αποκτήσαμε γνώση από το σκοτάδι, όπως φλόγα από τη φωτιά·
ακριβώς έτσι σε μας τη Διδασκαλία, ο Κοσίγια φανέρωσε.
- 151.** «Όπως ο ανατέλλων ήλιος, ο φωτοδότης που φέρνει το φως·
στα ζωντανά φανερώνει, τη μορφή καλή και κακή·
ακριβώς έτσι σε μας τη Διδασκαλία, ο Κοσίγια φανέρωσε».
- 152.** «Έτσι σε μένα που παρακαλώ, τις ενωμένες παλάμες δεν αντιλαμβάνεστε·
ακόλουθός σου θα είμαι, αφοσιωμένος υπηρέτης».
- 153.** «Σίγουρα, Νάντα, συνειδητοποιείς την Άριστη Διδασκαλία που διδάχθηκε από
τους αγαθούς·
ευγενής με ευγενή συμπεριφορά, πολύ μου αρέσεις.
- 154.** «Στον αξιότιμο μιλώ και στην αξιότιμη, ακούστε τον λόγο μου·
Αυτό το φορτίο δεν ήταν ποτέ φορτίο για μένα.
- 155.** «Εμένα που τους υπηρετούσα, που έφερνα ευτυχία στη μητέρα και τον πατέρα·
ο Νάντα αφού με έκανε μεσολαβητή, ζητάει να τον υπηρετώ.
- 156.** «Αυτός που πράγματι ποθεί, από τους ειρηνικούς ασκούμενους στην άγια ζωή·
διαλέξετε έναν τον Νάντα, ποιον ο Νάντα να υπηρετεί;»
- 157.** «Από σένα, αγαπητέ, με την άδειά σου, Σόνα, σε αυτόν βασισμένες εμείς·

να φιλήσω στην κορυφή του κεφαλιού να μπορέσω τον Νάντα, τον ασκούμενο στην άγια ζωή».

- 158.** «Σαν της ιερής συκιάς το τρυφερό, κοράλλι παρασυρμένο από τον άνεμο· μετά από πολύ καιρό τον Νάντα αφού είδα, η καρδιά μου τρέμει.
- 159.** «Όταν ακόμα και κοιμισμένη στο όνειρο, βλέπω τον Νάντα να έρχεται· γίνομαι αγαλλιασμένη, ευτυχισμένη, αυτός ο Νάντα μας ήρθε.
- 160.** «Και όταν ξυπνώντας, βλέπω τον Νάντα να μην έρχεται· Περισσότερη λύπη με κατακλύζει, και δυσαρέσκεια όχι λίγη.
- 161.** «Έτσι εγώ σήμερα μετά από πολύ καιρό, βλέπω τον Νάντα να έρχεται· αγαπητός του συζύγου και εμένα, ο Νάντα μας ας μπει στο σπίτι.
- 162.** «Ο Νάντα είναι αγαπητός και στον πατέρα, γι' αυτό ο Νάντα να μην απομακρυνθεί από το σπίτι· ας πάρει ο Νάντα αυτό, αγαπητέ, εμένα ο Νάντα ας υπηρετεί».
- 163.** «Συμπονετική και υποστήριξη, και πρώτη που μας έδωσε γεύση· οδός προς τον ευδαιμονικό κόσμο, η μητέρα αυτήν επιλέγει, σοφέ.
- 164.** «Πρώτη που έδωσε γεύση, προστάτιδα, μητέρα προικισμένη με αξιέπαινες πράξεις· οδός προς τον ευδαιμονικό κόσμο, η μητέρα αυτήν επιλέγει, σοφέ».
- 165.** «Επιθυμώντας καρπό γιου, προσκυνά τη θεότητα· και ρωτά για τα άστρα, και για εποχές και χρόνια.
- 166.** «Όταν αυτή λούστηκε κατά την εμμηνόρροια, γίνεται η κάθοδος του εμβρύου· Γι' αυτό γίνεται έγκυος, γι' αυτό καλείται με καλή καρδιά.
- 167.** «Ένα χρόνο ή λιγότερο, αφού κυοφορήσει, γεννά· Γι' αυτό αυτή γεννώντας, μητέρα γι' αυτό καλείται.
- 168.** «Με το γάλα του στήθους και με τραγούδι, και με το σκέπασμα του σώματος· το γιο που κλαίει ικανοποιεί, γι' αυτό καλείται αυτή που ικανοποιεί.
- 169.** «Έπειτα στον φρικτό άνεμο και ήλιο, κάνοντάς το δικό της το κοιτάζει· Το παιδί που δεν γνωρίζει, τρέφοντάς το γι' αυτό καλείται.
- 170.** «Και ό,τι περιουσία της μητέρας υπάρχει, και ό,τι περιουσία του πατέρα υπάρχει· και τα δύο αυτά για χάρη του η μητέρα φυλάσσει, ακόμη κι αν δεν θα ήταν του γιου.
- 171.** «Έτσι, γιε μου, εκείνο, γιε μου», έτσι η μητέρα ταλαιπωρείται· τον αμελή με τις συζύγους άλλων, τα μεσάνυχτα αυτόν που έφτασε στη νεότητα· το βράδυ τον γιο που δεν έρχεται, έτσι η μητέρα ταλαιπωρείται.

- 172.** «Έτσι με δυσκολία ανατραφείς ο άνθρωπος, που δεν φροντίζει τη μητέρα· αφού συμπεριφερθεί λανθασμένα στη μητέρα, στην κόλαση επαναγεννιέται.
- 173.** «Έτσι με δυσκολία ανατραφείς ο άνθρωπος, που δεν φροντίζει τον πατέρα· αφού συμπεριφερθεί λανθασμένα στον πατέρα, στην κόλαση επαναγεννιέται.
- 174.** «Ακόμα και ο πλούτος αυτών που ποθούν πλούτο, χάνεται, έτσι έχω ακούσει· χωρίς να φροντίσει τη μητέρα, δυσκολία ή αυτός υφίσταται.
- 175.** «Ακόμα και ο πλούτος αυτών που ποθούν πλούτο, χάνεται, έτσι έχω ακούσει· χωρίς να φροντίσει τον πατέρα, δυσκολία ή αυτός υφίσταται.
- 176.** «Χαρά και αγαλλίαση, πάντα γέλιο και παιχνίδι· Αφού υπηρετήσει τη μητέρα, αυτό αποκτάται από αυτόν που συνειδητοποιεί.
- 177.** «Χαρά και αγαλλίαση, πάντα γέλιο και παιχνίδι· Αφού υπηρετήσει τον πατέρα, αυτό αποκτάται από αυτόν που συνειδητοποιεί.
- 178.** «Η δωρεά και η προσφιλής ομιλία, και η ευεργετική συμπεριφορά εδώ· και η αμεροληψία στα φαινόμενα, εκεί εκεί όπως αρμόζει· αυτοί οι τρόποι υποστήριξης στον κόσμο, είναι σαν τον άξονα του άρματος που κινείται.
- 179.** Αν αυτοί οι τρόποι υποστήριξης δεν υπήρχαν, ούτε η μητέρα εξαιτίας του γιου· θα λάμβανε τιμή ή σεβασμό, ούτε ο πατέρας εξαιτίας του γιου.
- 180.** «Επειδή αυτούς τους τρόπους υποστήριξης οι σοφοί εξετάζουν σωστά· γι' αυτό φτάνουν σε μεγαλείο, και γίνονται αξιέπαινοι».
- 181.** «Βράχμα είναι οι γονείς, πρώτοι δάσκαλοι λέγονται· άξιοι προσφορών από τα παιδιά, συμπονετικοί προς τη γενιά.
- 182.** «Γι' αυτό ο σοφός πρέπει να τους τιμά και να τους σέβεται· με τροφή και επίσης με ρόφημα, με ρούχα και με κρεβάτι· με άλειμμα και με λουτρό, και με πλύσιμο των ποδιών.
- 183.** «Με αυτή την εξυπηρέτηση προς τη μητέρα και τον πατέρα, οι σοφοί· ακριβώς εδώ τον επαινούν, και πεθαίνοντας χαίρεται στον παράδεισο».

Το τζάτακα του Σονανάντα, δεύτερο.

Τέλος της ενότητας των εβδομήντα.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Τότε στο εβδομηκοστό εξαίρετο κεφάλαιο, με τη Σαμπάβα και τον εξαίρετο βασιλιά της Κουσαβατί· τότε ο εξαίρετος Σόνα και Σουνάντα επίσης, ακούστηκε στο εβδομηκοστό που διανυκτέρευσε.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 15. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-2. 20. Το βιβλίο των εβδομήντα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org